

Sygn. akt III Nsm 130/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Piasecka

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Kantak - Rekowska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z wniosku K. T. (1)

z udziałem K. B. (1)

o pozbawienie władzy rodzicielskiej

postanawia:

1. oddalić wniosek,
2. oddalić wniosek wnioskodawczyni K. T. (1) i uczestnika postępowania K. B. (2) w zakresie kosztów postępowania.

/-/Sylwia Piasecka

(Na oryginale właściwy podpis)

Sygn. akt III Nsm 130/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni – K. T. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, złożyła wniosek o pozbawienie wykonywania władzy rodzicielskiej przez uczestnika postępowania K. B. (1) nad małoletnimi dziećmi K. B. (3), urodzonym w dniu (...) w S. i F. B., urodzonym w dniu (...) w S. oraz o zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że uczestnik postępowania K. B. (1) nadużywa władzy rodzicielskiej oraz w sposób rażący zaniedbuje swoje obowiązki wobec nich albowiem od dłuższego czasu toleruje skrajnie negatywne i agresywne zachowanie swojej żony wobec małoletnich dzieci w postaci obraźliwych oraz wulgarnych słów kierowanych do małoletnich dzieci za pośrednictwem telefonu komórkowego lub bezpośrednio. Takie postępowanie uczestnika postępowania i jego żony destrukcyjnie wpływa na stan emocjonalny chłopców. Ponadto uczestnik postępowania nie realizuje ustalonego przez siebie sposobu i terminów kontaktu z małoletnimi synami. Mocą ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Człuchowie, w sprawie III Nsm 8/10, uczestnik postępowania zobowiązał się do osobistego kontaktu z małoletnimi synami co najmniej 115 razy w roku, a widzi się z nimi 4/5 razy. Uczestnik postępowania nie interesuje się również stanem zdrowia dzieci oraz postępami w nauce.

Wnioskodawczyni podniosła nadto, że postanowieniem z dnia 15 września 2009 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie ograniczył uczestnika postępowania w wykonywaniu władzy rodzicielskiej nad małoletnimi synami.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania K. B. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie wniosku w całości oraz orzeczenie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zaprzeczył aby nadużywał władzy rodzicielskiej oraz w sposób rażąco zaniedbywał swoje obowiązki wobec małoletnich dzieci tolerując negatywne i agresywne zachowanie swojej żony wobec synów. Podkreślił, że wielokrotnie rozmawiał z żoną, wyjaśniał i zażądał zaprzestania kontaktu z K. T. (1) oraz zakazał korespondencji kierowanej bezpośrednio do chłopców pod wpływem silnych emocji. Podkreślił, że mimo, iż wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, to wnioskodawczyni dzwoni i wymaga kolejnych dodatkowych wpłat, pod różnymi pretekstami. Zaznaczył, że kontakty z małoletnimi synami zostały uregulowane kiedy dzieci miały odpowiednio 3 i 4 lata, jak również, że wielokrotnie bezskutecznie przyjeżdżał ze S. do C. w celu zrealizowania ustalonych kontaktów. Podkreślił nadto, że wnioskodawczyni utrudnia kontakty małoletnich dzieci z rodziną uczestnika postępowania, a mianowicie babcią K. B. (4), co również negatywnie wpływa na relacje między stronami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni K. T. (1) i uczestnik postępowania K. B. (1) do września 2008 roku pozostawali w nieformalnym związku i mieszkali w S..

W trakcie trwania tego związku w dniu (...) urodził się małoletni F. B., a w dniu (...) roku małoletni K. B. (3).

bezsporne

We wrześniu 2008 roku strony postępowania rozstały się i wnioskodawczyni wraz z małoletnimi wspólnymi dziećmi zamieszkała w D.. W chwili rozstania dzieci miały 2 i 3 lata, obecnie F. ma 12 lat, a K. 11 lat.

K. B. (3) jest uczniem IV klasy Szkoły Podstawowej w D.. Jest dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych, ma niską samoocenę i czasami przejawia agresję i nieposłuszeństwo. Zdiagnozowano u niego (...) i zachowanie opozycyjno – buntownicze.

F. B. jest uczniem (...) w D., nie sprawia problemów wychowawczych, w środowisku grupy rówieśniczej jest osobą lubianą, łatwo nawiązuje kontakty koleżeńskie.

bezsporne, nadto dowód: zeznania wnioskodawczyni K. T. 00:04:24 k. 32v, opinia k. 20, informacja i opinia k. 30 - 31.

Wnioskodawczyni K. T. (1) i uczestnik postępowania K. B. (1) w dniu 29 czerwca 2009 roku zawarli przed Sądem Rejonowym w Człuchowie, w sprawie III Nsm 105/09, ugodę ustalając, że uczestnik postępowania K. B. (1) będzie kontaktował się z małoletnimi synami w miejscu ich zamieszkania w każdą ostatnią sobotę miesiąca w godzinach od 13 – tej do 18 - tej, z możliwością zabierania małoletnich na spacer po miejscowości D., w obecności wnioskodawczyni, w każdą ostatnią niedzielę miesiąca w godzinach od 10 – tej do 14 – tej, a nadto odwiedzał małoletnich w dniu ich urodzin w miejscu ich zamieszkania od godziny 16 – tej do 18 – tej oraz w każdy II dzień Bożego Narodzenia i Świąt Wielkiej Nocy w godzinach od 13 – tej do 18 – tej, z możliwością zabierania synów po miejscowości D., w obecności wnioskodawczyni.

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Człuchowie w dniu 7 czerwca 2010 roku, w sprawie III Nsm 8/10, uczestnicy postępowania dokonali zmiany terminu i sposobu kontaktów z małoletnimi ustalając, że uczestnik postępowania będzie zabierał małoletnich synów z ich miejsca zamieszkania, każdego 1 i 2 czerwca o godzinie 13 – tej do (...) w B. i odwoził ich do miejsca zamieszkania o godzinie 18.00, a nadto spędzał z małoletnimi synami dni od 23 do 25 lipca, od 27 do 29 sierpnia w godzinach od 11.00 do 18.00 oraz 5 grudnia w godzinach od 15.30 do 18.00.

bezsporne

Postanowieniem z dnia 15 września 2009 roku w sprawie o sygn. akt III Nsm 114/09, Sąd Rejonowy w Człuchowie powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi F. B. i K. B. (3) wnioskodawczyni K. T. (1), ograniczając jednocześnie uczestnikowi postępowania K. B. (1) jej wykonywanie do współdecydowania o istotnych sprawach dzieci, w szczególności leczenia, wyboru szkoły, wyjazdu poza granice kraju, organizowania czasu wolnego, zobowiązując do utrzymywania stałych kontaktów osobistych z małoletnimi.

bezsporne

Uczestnik postępowania K. B. (1) ma 44 lata i wraz małżonką K. oraz małoletnim synem pochodzącym ze związku małżeńskiego, mieszka w S.. Z wykształcenia jest inżynierem mechaniki i prowadzi własną działalność gospodarczą, w ramach której konstruuje maszyny.

Uczestnik postępowania wykonuje pracę w P..

bezsporne, nadto dowód: zeznania uczestnika postępowania 00:23:33 k. 33.

Uczestnik postępowania reguluje obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich synów, a nadto robi dzieciom prezenty w postaci dronów, gier, gazetek, słodczy, komputera, rowerów, odzieży.

Uczestnik postępowania od chwili rozstania stron postępowania utrzymuje stałe kontakty z małoletnimi synami. Wówczas zabiera synów na spacer, do pizzerii oraz do babci chłopców K. B. (4). Uczestnik postępowania, w miarę możliwości, utrzymuje z dziećmi również kontakt telefoniczny.

bezsporne, nadto dowód: zeznania wnioskodawczyni 00:04:24, 00:06:36 k. 32v, zeznania uczestnika postępowania 00:25:14, 00:26:45 k. 33, zeznania świadka K. B. (4) k. 25, 00:06:25 k. 30v.

Uczestnik postępowania K. B. (1) podjął pracę w P. aby mieć częstszy kontakt z synami. Do domu rodzinnego w S. wraca na weekendy.

W związku z koniecznością przebywania uczestnika postępowania, w tygodniu, poza miejscem zamieszkania, uzgodnił on z wnioskodawczynią inne terminy kontaktów z małoletnimi synami, niż to wynika z ugody sądowej. Uczestnik postępowania chce bowiem spędzać weekendy również ze swoim najmłodszym synem i małżonką, którzy mieszkają na stałe w S..

dowód: zeznania wnioskodawczyni 00:04:24 k. 32v, zeznania świadka K. B. (4) k. 25.

Uczestnik postępowania organizuje synom wyjazdy w czasie wakacji, po uzgodnieniu terminu i miejsca z wnioskodawczynią.

F. i K. B. (3) nie akceptują małżonki uczestnika postępowania i jego nowego związku, dlatego też wyjazdy wakacyjne i spotkania z dziećmi odbywają się bez udziału małżonki uczestnika postępowania. Decyzja taka została podjęta przez uczestnika postępowania albowiem w 2014 roku podczas wyjazdu wakacyjnego w K. małżonka uczestnika postępowania niewłaściwie zachowywała się wobec małoletnich dzieci, jak również wysyłała obraźliwe smsy. Uczestnik postępowania potępił zachowanie małżonki i zakazał jej kontaktu z synami.

Małoletni synowie uczestnika postępowania nie mają żadnego kontaktu z żoną ojca.

bezsporne, nadto dowód: zeznania uczestnika postępowania K. B. 00:23:33 k. 33, zeznania świadka K. B. (4) k. 25, zeznania świadka B. T. 00:18:51 k. 31.

Wnioskodawczyni K. T. (1) ma 41 lat i z zawodu jest pielęgniarką. Od końca lipca 2014 roku wnioskodawczyni nie pracuje.

Dochód wnioskodawczyni stanowią alimenty na małoletnich synów w wysokości po 450,00 złotych na każde dziecko, świadczenie 500+ oraz zasiłki rodzinne – pielęgnacyjny i rehabilitacyjny, w wysokości łącznej 280,00 złotych.

bezsporne, nadto dowód: zeznania wnioskodawczyni K. T. 00:02:42 k. 32v, zeznania świadka K. B. (4) k. 25.

Wnioskodawczyni nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do sposobu i terminu wykonywania kontaktów z małoletnimi synami, również gdy nie były one wykonywane zgodnie z ustaleniami wskazanymi w ugodzie.

bezsporne

Wnioskodawczyni informowała uczestnika postępowania jedynie o terminie sakramentu Komunii Świętej obu synów, jednocześnie zastrzegając sobie, że nie życzy aby uczestniczył on w uroczystościach pokościelnych.

Uczestnik postępowania rozmawiał z synami i wytłumaczył im swoją nieobecność.

bezsporne

Pomiędzy stronami postępowania jest silny konflikt.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 92 krio dziecko do pełnoletności pozostaje pod władzą rodzicielską. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje wprawdzie pojęcia władzy rodzicielskiej. Przyjmuje się jednak powszechnie, że władza rodzicielska to ogół obowiązków spoczywających na rodzicach i praw im przysługujących względem dziecka w celu należytego sprawowania pieczy nad jego osobą i majątkiem.

Decydującym kryterium, na podstawie którego rozstrzyga się treść oraz wykonywanie władzy rodzicielskiej jest dobro dziecka i interes społeczny (art. 95§ 3 krio).

Przez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego. Natomiast interes dziecka należy oceniać według kryteriów obiektywnych, przyjętych jako reguły prawidłowego postępowania w społeczeństwie, z uwzględnieniem wieku dziecka, jego stanu zdrowia, uzdolnień, cech charakterologicznych, właściwości rodziny i środowiska, w którym się wychowuje.

Władza rodzicielska powstaje z mocy prawa z chwilą urodzenia się dziecka i z reguły przysługuje obojgu rodzicom w stanie niezmienionym przez cały czas jej trwania. Oboje rodzice mają zatem obowiązek i prawo do wspólnego jej wykonywania i uzgadniania między sobą sposobu wychowania dziecka i załatwiania jego spraw. Chodzi tu o wykonywanie przez każdego z rodziców wszystkich obowiązków, dzięki którym dziecko będzie wychowywane w sposób zapewniający jego prawidłowy rozwój.

Wychowanie dziecka obejmuje wychowanie fizyczne i duchowe (art. 96 § 1 k.r. i o.). W ramach wychowania fizycznego rodzice powinni zadbać o zdrowie i życie dziecka, jego pełną sprawność fizyczną. Wychowanie duchowe obejmuje z kolei wpajanie dziecku zasad moralnych i współżycia społecznego, kształtowanie prawego charakteru, wyrabianie w dziecku sumienności, pracowitości i poczucia obowiązku, nawyku poszanowania cudzej własności, a także zapewnienie dziecku odpowiedniego do jego uzdolnień wykształcenia i przygotowania do pracy zawodowej.

Stosunki między rodzicami a dziećmi mają charakter szczególny, dobro dziecka wymaga bowiem maksymalnego stopnia staranności rodziców. Dlatego też rodzice powinni wykazywać względem dziecka jak największe zainteresowanie, oddanie i poświęcenie, udzielać mu wskazówek, rad i pomocy, sprawować nadzór nad jego zachowaniem oraz zapewnić mu stosowne rozrywki. Rodzice z zasady wykonują władzę rodzicielską sami,

bez zaangażowania sądu opiekuńczego. Jedynie w sytuacjach szczególnych ustawodawca przewidział możliwość ingerencji sądu opiekuńczego w sferę wykonywania przez rodziców ich obowiązków rodzicielskich. Przede wszystkim to brak należytej staranności ze strony rodziców i niewłaściwe postępowanie rodziców dowodzi, że nie sprawują oni prawidłowo władzy rodzicielskiej i może spowodować interwencję sądu opiekuńczego.

Obowiązek udzielenia rodzicom pomocy zachodzi wówczas, gdy okazuje się ona niezbędna dla prawidłowego wykonywania władzy rodzicielskiej. Celem jej powinno być usuwanie przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających wykonywanie tej władzy.

Zgodnie z treścią art. 111 § 1 k.r. i o., jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Pozbawienie władzy rodzicielskiej jest najostrzejszym środkiem ingerencji sądu opiekuńczego w sferę stosunków między rodzicami a dziećmi, przez jego zastosowanie bowiem rodzice tracą całkowicie tę władzę. Ze względu na tak daleko idące skutki pozbawienia władzy rodzicielskiej, sąd może je orzec tylko wtedy, gdy stosowane dotychczas łagodniejsze środki nie dały rezultatu, bądź gdy ze względu na drastyczne okoliczności danego przypadku jest oczywiste, że stosowanie środków łagodniejszych byłoby niecelowe (por. A. Zieliński, „Sadownictwo opiekuńcze w sprawach małoletnich, Warszawa 1975, s. 181). Istotnym jest przy tym, że pozbawienie władzy rodzicielskiej nie ma charakteru penalnego i nie zmierza do ukarania rodziców, a jedynie służy do ochrony interesu dziecka.

Podkreślić bowiem należy, że więź rodzinna między rodzicem a dzieckiem oparta na uczuciu miłości z reguły stanowi dostateczną gwarancję prawidłowego wykonywania władzy rodzicielskiej.

Wobec brzmienia art. 111 § 1 k.r. i o., istnieją trzy rodzaje przyczyn pozbawienia władzy, tj. trwała przeszkoda w jej wykonywaniu, nadużywanie tej władzy oraz rażące zaniedbywanie obowiązków względem dziecka.

Przez trwałą przeszkodę, uniemożliwiającą wykonywanie władzy rodzicielskiej, należy rozumieć taki układ stosunków, który wyłącza sprawowanie przez rodziców władzy rodzicielskiej na stałe w tym sensie, że albo według rozsądnego przewidywania nie można ustalić czasu trwania tego układu albo - co najmniej - że układ ten będzie istniał przez czas długi (por. postanowienie Sąd Najwyższy z dnia 2 czerwca 2000 r., II CKN 960/00, LEX nr 51976).

W literaturze jako przykłady trwałej przeszkody wymienia się, np. wyjazd jednego z rodziców na stałe za granicę, połączony z całkowitym brakiem zainteresowania dzieckiem, przebywanie w zakładzie leczniczym z powodu nieuleczalnej choroby, odbywanie wieloletniej kary pozbawienia wolności.

Nadużywanie władzy rodzicielskiej polega natomiast na wysoce nagannym zachowaniu się rodziców wobec dziecka, np. na przekroczeniu granic prawa karcenia dziecka, zmuszaniu go do ciężkiej pracy, wychowywaniu go we wrogości do drugiego z rodziców, wpajaniu mu zasad społecznych lub niemoralnych, nakłanianiu do popełnienia przestępstw.

Z kolei zaniedbywanie przez rodziców ich obowiązków względem dziecka uzasadnia pozbawienie władzy rodzicielskiej tylko wtedy, gdy mają one charakter rażący. Muszą to być więc zaniedbania poważne lub zaniedbania o mniejszej wadze, lecz nacechowane nasileniem złej woli, uporczywością i niepoprawnością (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1997 r., III CKN 122/97). Za takie mogą być uznane zaniedbania poważne, np. pijaństwo, marnotrawstwo, prowadzenie rozwiązłego trybu życia, uchylanie się od świadczeń alimentacyjnych. Pojęcie zaniedbań należy przy tym rozumieć szeroko. Jego zakres obejmuje więc każde zawinione zaniedbanie właściwego sposobu postępowania, które sprawia – choćby tylko pośrednio – że dobro dziecka jest poważnie zagrożone i które świadczy o tym, że rodzicom brak jest dostatecznych kwalifikacji do wykonywania władzy rodzicielskiej.

Skutkiem pozbawienia rodziców władzy rodzicielskiej jest utrata ogółu praw i obowiązków składających się na tę władzę. Przy czym prawo do osobistej styczności z dzieckiem, jako nie stanowiące elementu władzy rodzicielskiej,

przysługuje rodzicom bez względu na pozbawienie ich tej władzy (por. H. Ciepla, „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz”, Warszawa 2009, s. 819 i n.).

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni K. T. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, jako przyczynę pozbawienia wykonywania władzy rodzicielskiej przez uczestnika postępowania K. B. (1) nad małoletnimi synami F. i K. B. (3), wskazała nadużywanie władzy rodzicielskiej oraz rażące zaniedbywanie obowiązków rodzicielskich wobec synów, polegające na tolerowaniu skrajnie negatywnych i agresywnych zachowań małżonki uczestnika postępowania wobec małoletnich dzieci w postaci obraźliwych oraz wulgarnych słów kierowanych do małoletnich dzieci za pośrednictwem telefonu komórkowego lub bezpośrednio, które to zachowania mają destrukcyjny wpływ na stan emocjonalny chłopców. Ponadto wnioskodawczyni wskazała, że uczestnik postępowania nie realizuje ustalonego sposobu i terminów kontaktu z małoletnimi synami, a nadto krzywdzi dzieci swoim zachowaniem albowiem źle się zachowuje.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy, uczestnik postępowania K. B. (1) wykonuje swoje obowiązki rodzicielskie w sposób niezagrażający dobru małoletnich synów, w szczególności jego zachowanie absolutnie nie cechuje się nadużywaniem władzy rodzicielskiej czy też rażącym zaniedbywaniem obowiązków wobec dzieci.

Zarówno bowiem z zeznań uczestnika postępowania, jak i samej wnioskodawczyni bezsprzecznie wynika, że uczestnik postępowania K. B. (1) realizuje obowiązek alimentacyjny wobec synów, który nie ogranicza się wyłącznie do kwoty ustalonej tytułem alimentów, albowiem dodatkowo robi on prezenty chłopcom, w postaci gier, dronów, komputera czy też roweru. Ponadto uczestnik postępowania spotyka się z małoletnimi synami dwa razy w miesiącu. Wprawdzie terminy tych spotkań nie pokrywają się z ustaleniami wynikającymi z ugody zawartej pomiędzy stronami. Podkreślić jednak należy, że zmiana terminu kontaktów wynika z faktu, że uczestnik postępowania pracuje w P. i weekendy chce spędzać ze swoim małoletnim synem i małżonką, którzy mieszkają w S.. Przy czym decyzja o zmianie miejsca pracy wynikała nie tylko ze względów finansowych, ale również z potrzeby częstszych kontaktów z małoletnimi synami. Ponadto poszczególne terminy spotkań są konsultowane przez uczestnika postępowania z synami oraz wnioskodawczynią. Okoliczności te nie były zresztą kwestionowane przez wnioskodawczynię, dlatego też Sąd uznał je za przyznane w trybie art. 230 kpc.

Należy również zaznaczyć, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby podczas tych spotkań dzieci były w jakikolwiek sposób krzywdzone przez ojca, a w szczególności aby wnioskodawczyni zgłaszała jakiegokolwiek zastrzeżenia co do sposobu spędzania czasu ojca z synami. Istotnym jest nadto, że uczestnik postępowania przyznał, iż faktycznie w kwietniu 2014 roku, kiedy wspólnie z synami i swoją obecną żoną, przebywali na wakacjach w K., doszło do nieprzyjemnych sytuacji pomiędzy chłopcami a żoną uczestnika, jak również miała miejsce sytuacja wysyłania obraźliwych smsów. Należy jednak podkreślić, że uczestnik postępowania rozmawiał na ten temat z żoną, a nadto podjął decyzję, że wszelkie spotkania i wakacje będzie spędzał wyłącznie z synami właśnie z uwagi na negatywne relacje pomiędzy synami i jego obecną małżonką. Okoliczności te zostały potwierdzone również przez świadka B. T., matkę wnioskodawczyni (dowód: zeznania świadka 00:18:51 k. 31). Wnioskodawczyni nie wskazała natomiast żadnych innych incydentów z udziałem małżonki uczestnika postępowania. Nie potwierdzają tego również zeznania świadków.

Uczestnik postępowania przyznał nadto, że faktycznie pod wpływem nerwów niewłaściwie wypowiedział się o synu K.. Podkreślił jednak, że słowa te nie były kierowane bezpośrednio do dziecka, ale do wnioskodawczyni i to właśnie od wnioskodawczyni syn dowiedział się o tym epitecie. Okoliczność ta zresztą została przyznana przez samą wnioskodawczynię.

Z zeznań uczestnika postępowania wynika także, że interesuje się on stanem zdrowia dzieci. Świadczy o tym fakt, że gdy K. przebywał w szpitalu, to uczestnik postępowania odwiedzał go.

Zeznania uczestnika postępowania, w ocenie Sądu, zasługują na wiarę albowiem są one spójne i logiczne, a nadto pomimo upływu czasu, zgodne z wyjaśnieniami jakie uczestnik postępowania złożył w trakcie wysłuchania

informacyjnego. Ponadto korelują one w znacznym zakresie z zeznaniami samej wnioskodawczynie K. T. (1), która potwierdziła, że uczestnik postępowania reguluje alimenty, robi prezenty dzieciom, kontaktuje się z nimi osobiście i telefonicznie, jak również pamięta o ważnych w ich życiu uroczystościach, takich jak Komunia Święta. Wprawdzie uczestnik postępowania nie był osobiście obecny podczas tych uroczystości, jednakże w ocenie Sądu, nie może być to okoliczność świadcząca o niewłaściwym wykonywaniu władzy rodzicielskiej przez uczestnika, dająca podstawy do uwzględnienia wniosku. Główną przyczyną takiego zachowania uczestnika postępowania jest bowiem silny konflikt pomiędzy uczestnikiem postępowania i wnioskodawczynią, konsekwencją którego był brak zaproszenia uczestnika postępowania na uroczystości w kościele. Uczestnik postępowania został jedynie poinformowany o terminie uroczystości w kościele, z jednoczesnym zastrzeżeniem, że wnioskodawczynie nie życzy sobie aby uczestniczył on w późniejszej uroczystości. Okoliczność ta również nie została zakwestionowana przez wnioskodawczynię.

Rozważając natomiast zeznania wnioskodawczynie, to zdaniem Sądu, są one wewnętrznie sprzeczne i dlatego też nie zasługują na uwzględnienie. Z jednej bowiem strony wnioskodawczynie zeznała, że uczestnik postępowania krzywdzi dzieci, faworyzuje jednego z synów, nie przedstawiając jednocześnie na potwierdzenie tych okoliczności żadnych wniosków dowodowych, a z drugiej strony z jej zeznań, jak również pozostałego materiału dowodowego, nie wynika aby kiedykolwiek zgłaszała zastrzeżenia co do przebiegu tych kontaktów.

Należy również zauważyć, że z zaobserwowanego w toku procesu przez Sąd zachowania wnioskodawczynie wynika, że nie ukrywa ona przed małoletnimi dziećmi swojego negatywnego nastawienia do uczestnika postępowania. Świadczy o tym jednoznacznie fakt, że w obecności dzieci relacjonuje rozmowy z uczestnikiem postępowania. Ponadto wnioskodawczynie nie kwestionowała w toku niniejszego procesu okoliczności, że pozostaje w konflikcie z małżonką uczestnika postępowania. Zdaniem Sądu to negatywne nastawienie przekłada się również na relacje małoletnich K. i F. z żoną uczestnika postępowania, a w konsekwencji na brak kontaktu z przyrodnim bratem.

W ocenie Sądu zeznania świadków nie wniosły żadnych nowych okoliczności do sprawy, a ponadto były to osoby bliskie dla stron postępowania, dlatego też Sąd z dużą dozą ostrożności podszedł do ich zeznań. Należy przy tym zauważyć, że z zeznań samej wnioskodawczynie nie wynikają żadne inne okoliczności dotyczące wątpliwości czy też zastrzeżenia co do sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej przez uczestnika postępowania, poza tymi wskazanymi w uzasadnieniu wniosku, które zresztą zostały przyznane przez uczestnika postępowania.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Skoro zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań stron postępowania i świadków nie wykazał żadnej z przesłanek, na którą powoływała się wnioskodawczynie we wniosku, jak również Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do sposobu wykonywania przez uczestnika postępowania władzy rodzicielskiej, to z tych przyczyn na mocy art. 217 § 3 kpc pominął dowód z opinii zespołu biegłych sądowych przy Sądzie Okręgowym w Słupsku, jak również uznał, że wysłuchanie małoletnich wspólnych synów stron postępowania jest zbędne, mimo że zgodnie z treścią art. 576 § 2 kpc Sąd w sprawach dotyczących osoby lub majątku dziecka wysłucha je, jeżeli jego rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości na to pozwala, uwzględniając w miarę możliwości jego rozsądne życzenia.

Sąd oddalił wnioski stron postępowania o zasądzenie kosztów postępowania.

Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa, jeżeli wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów postępowania nie uzasadnia odstąpienia od reguły określonej w art. 520 § 1 kpc, to powoduje to oddalenie tego wniosku. Nie jest bowiem uzasadnione orzekanie o "wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania" lub "o ponoszeniu kosztów postępowania przez każdego uczestnika stosownie do jego udziału w sprawie", względnie pomijanie w ogóle orzeczenia o kosztach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1999 roku, III CKN 497/98, L.).

Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji.